

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet broj: S1 1 K 003420 14 Krž 8

Datum donošenja: 03.02.2015. godine

Datum otpreme: 11.02.2015. godine

Pred sudskim vijećem u sastavu:

sudija Tihomir Lukes, kao predsjednik vijeća

sudija Mirko Božović, kao član vijeća

sudija Azra Miletić, kao član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv
RATKA DRONJKA

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Džemila Begović

Branilac osuđenog Ratka Dronjka:

Advokat Slobodan Perić

SADRŽAJ

I. ISTORIJAT POSTUPKA.....	5
II. PROCESNA SITUACIJA NAKON DONOŠENJA ODLUKE USTAVNOG SUDA BIH....	7
III. PRIMJENA ZAKONA	10
IV. ODLUKA O KAZNI.....	11

Broj: S1 1 K 003420 14 Krž 8
Sarajevo, 03.02.2015. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, Odjel I za ratne zločine, u vijeću Apelacionog odjeljenja, sastavljenom od sudija Tihomira Lukesa, kao predsjednika vijeća, te sudija Mirka Božovića i Azre Miletić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravne savjetnice Elme Karović, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv osuđenog Ratka Dronjka, zbog krivičnog djela Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) u vezi sa tačkama a), e), f), i) i k) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu KZ BiH) i krivičnog djela Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačke a) i b) KZ BiH u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH, u povodu odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj AP-... od 07.10.2014. godine, kojom je djelimično ukinuta Presuda Suda Bosne i Hercegovine broj S 1 1 K 003420 12 Krž 7 od 21.02.2013. godine u dijelu primjene materijalnog prava, nakon održane javne sjednice vijeća Apelacionog odjeljenja u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine Džemile Begović, osuđenog Ratka Dronjka i njegovog branioca, advokata Slobodana Perića, dana 03.02.2015. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Presuda Suda Bosne i Hercegovine broj S 1 1 K 003420 12 Krž 7 od 21.02.2013. godine, **preinačava se** u dijelu primjene materijalnog zakona i odluke o kazni tako što se radnje opisane u tačkama **III-5, III-6, III-7, III-8, III-9, III-10, III-11, III-12, III-13, III-14** za koje je Ratko Dronjak, navedenom presudom oglašen krivim, pravno kvalifikuju kao krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije koji je preuzet na osnovu Zakona o primjeni Krivičnog zakona Republike Bosne i Hercegovine i Krivičnog zakona SFRJ¹, za koje krivično djelo mu se, na osnovu navedene zakonske odredbe, te odredaba članova 33., 38. i 41. KZ SFRJ, utvrđuje:

¹ Uredba sa zakonskom snagom o primjeni Krivičnog zakona Republike Bosne i Hercegovine i Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije koji je preuzet kao republički zakon za vrijeme neposredne ratne opasnosti ili za vrijeme ratnog stanja (Sl.list RBIH broj 6/92) i Zakon o potvrđivanju uredbi sa zakonskom snagom (Sl. list RBIH broj 13/94) - u daljem tekstu preuzeti KZ SFRJ;

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 10 (DESET) GODINA

dok mu se kao već utvrđena uzima kazna zatvora u trajanju od **10 (deset) godine**, izrečena presudom Suda BiH broj: S 1 1 K 003420 12 Krž 7 od 21.02.2013.godine za krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) KZ BiH pa ga Sud, primjenom odredbi člana 48. stav 2. tačka 3) KZ SFRJ,

OSUĐUJE

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 15 (PETNAEST) GODINA

Na osnovu člana 50. stav 1. KZ SFRJ vrijeme koje je osuđeni proveo u pritvoru od 21.01.2010.godine pa do 14.06.2013.godine, kao i na izdržavanju kazne po pravosnažnoj presudi Suda Bosne i Hercegovine broj S 1 1 K 003420 12 Krž 7 od 21.02.2013. godine pa nadalje, uračunava mu se u izrečenu kaznu zatvora.

U preostalom dijelu presuda Suda Bosne i Hercegovine broj S 1 1 K 003420 12 Krž 7 od 21.02.2013. godine ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

I. ISTORIJAT POSTUPKA

1. Sud Bosne i Hercegovine je presudom broj S 1 1 K 003420 10 Kri (X-KR-09/684) od 1. juna 2012. godine tada optuženog Dronjak Ratka oglasio krivim za krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) i krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) KZ BiH u vezi sa članovima 29. i 180. stav 1. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 53. KZ BiH. Sud BiH je primjenom odredbi članova 39., 42., 48., 49. i 50. KZ BiH za krivično djelo iz člana 172. stav 1. tačka h) u vezi sa tačkama a), f) i i), u vezi sa članovima 29. i 180. stav 1. KZ BiH optuženom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od sedam (7) godina, a za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) u vezi sa članovima 29. i 180. stav 1. KZ BiH kaznu zatvora u trajanju od devet (9) godina, pa je optuženom primjenom odredbe člana 53. stav 2. tačka b) KZ BiH izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od **15 (petnaest) godina**.

2. Postupajući po žalbi branioca optuženog i Tužilaštva BiH, Apelaciono vijeće Odjela I za ratne zločine Suda BiH je djelimično uvažilo žalbu branioca optuženog Dronjak Ratka, te žalbu Tužilaštva BiH, pa je presudu Suda BiH, broj S 1 1 K003420 10 Kri (X-KR-09/684) od 01.06.2012.godine preinačilo u pogledu primjene krivičnog zakona na način što je radnje opisane u tačkama I-1, II-1, II-2, II-3 i II-4, te tačkama III-1, III-2, III-3, III-4 izreke prvostepene presude, za koje je optuženi oglašen krivim, pravno okvalificiralo kao krivično djelo Zločini protiv čovječnosti (progonom) iz člana 172. stav 1. tačka h) KZ BiH, a radnje opisane u tačkama od III-5 do III-14 izreke prvostepene presude pravno okvalifikovalo kao krivično djelo Ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a) i b) KZ BiH, sve u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH. Vijeće je u pogledu odluke o kazni primjenom navedenih odredbi i primjenom članova 39. 42. i 48. KZ BiH i za krivično djelo iz člana 172. stav 1. tačka h) KZ BiH i krivično djelo iz člana 175. tačka a) i b) KZ BiH utvrdilo kaznu zatvora u trajanju od po 10 (deset) godina, i primjenom člana 53. stav 2. tačka b) KZ BiH, izreklo jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od **18 (osamnaest) godina**, dok je u ostalom dijelu prvostepena presuda potvrđena.

3. Postupajući po apelaciji osuđenog Dronjak Ratka, Ustavni sud

Bosne i Hercegovine (Ustavni sud BiH) je dana 07.10.2014. godine, donio odluku broj AP- ... kojom je djelimično usvojio predmetnu apelaciju, utvrdivši povredu prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, te je ukinio presudu Suda Bosne i Hercegovine broj S 1 1 K 003420 12 Krž 7 od 21. februara 2013. godine u dijelu primjene materijalnog prava u odnosu na krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačke a) i b) KZ BiH. Odnosno, Ustavni Sud je utvrdio da je Sud BiH prekršio apelantovo pravo iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav. 1. Evropske konvencija tako što je u vezi s primjenom člana 175. KZ BiH dao obrazloženje koje ne korespondira s članom 4. stav 2.KZ BiH, te je prilikom primjene materijalnog prava propustio utvrditi blaži zakon sa aspekta zakonskog minimuma zapriječene kazne i u pogledu relevantnih odredbi o sticaju krivičnih djela.

4. Navedenom odlukom, Ustavni sud BiH je konstatovao da djelimično ukidanje presude Suda BiH S 1 1 K 003420 12 Krž 7 od 21. februara 2013. godine ni na koji način ne utiče na apelantovo lišavanje slobode, zadržavanje i pritvor, što je u isključivoj nadležnosti Suda Bosne i Hercegovine. Predmet je vraćen Sudu BiH koji je obavezan da po hitnom postupku donese novu odluku, u odnosu na izricanje kazne u skladu sa članom II/3.e Ustava BiH i članom 6. stav 1. EKLJP.

5. Istom odlukom, odbijena je kao neosnovana apelacija Ratka Dronjka, podnesena protiv presuda Suda BiH broj S 1 1 K 003420 12 Krž 7 od 21. februara 2013. godine i S 1 1 K 003420 10 Kri (X-KR-09/684) od 1. juna 2012. godine u odnosu na ostale prigovore u vezi s kršenjem prava iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. i 2. Evropske konvencije. Predmetnom odlukom je naloženo Sudu BiH da u roku od 3 (tri) mjeseca od dana dostavljanja odluke obavijesti Ustavni sud BiH o preduzetim mjerama s ciljem izvršenja navedene odluke.

6. Odluka Ustavnog suda BiH broj AP- ... od 07.10.2014. godine, Sudu Bosne i Hercegovine dostavljena je dana 18.11.2014. godine.

7. Postupajući u skladu sa obavezom koja proizlazi iz odluke Ustavnog suda BiH broj AP- ... od 07.10.2014. godine, a u cilju njene što hitnije implementacije, Apelaciono vijeće je dana 01.12.2014. godine zakazalo sjednicu, koja je odgođena do očitovanja Ustavnog Suda BiH po zahtjevu Tužilaštva BiH za preispitivanje odluke Ustavnog Suda BiH. Nakon što je Sudu BiH dostavljen na informaciju dopis Ustavnog

Suda BiH u kojem se navodi da zbog razloga koje navodi Tužilaštvo BiH, Ustavni sud neće preispitivati svoju odluku, Apelaciono vijeće je dana 03.02.2015. godine održalo javnu sjednicu vijeća, kojoj su pristupili tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Džemila Begović, osuđeni Ratko Dronjak i njegov branilac, advokat Slobodan Perić.

8. Tužiteljica je u usmenom izlaganju iznova istakla da je Tužilaštvo BiH uložilo žalbu na presudu zbog odluke o krivično pravnoj sankciji i odluke o troškovima krivičnog postupka, te smatra da izrečena kazna nije adekvatna za krivično djelo za koje je osuđen Ratko Dronjak, a ocjenu o primjeni zakona i eventualnim povredama koje je utvrdio Ustavni sud BiH, ostavlja vijeću Apelacionog odjeljenja Suda BiH.

9. Branilac osuđenog Dronjak Ratka, advokat Slobodan Perić navodi da su odlukom Ustavnog suda BiH utvrđene dvije povrede i to u dijelu primjene blažeg zakona, jer je prema KZ SFRJ za krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika bila zapriječena minimalna kazna zatvora u trajanju od 5 godina, te u pogledu relevantnih odredbi o sticaju krivičnih djela. U vezi primjene odredbe o sticaju, branilac ističe da je blaža ona odredba po KZ SFRJ, prema kojoj je moguće izreći maksimalnu kaznu zatvora, primjenom odredbi o sticaju u trajanju od 15 (petnaest) godina. Tako da za svog branjenika traži princip koji je primjenjen u jednom od predmeta Suda BiH, gdje su utvrđene tri kazne od 10 godina i izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 11. godina.

II. PROCESNA SITUACIJA NAKON DONOŠENJA ODLUKE USTAVNOG SUDA BIH

10. Prije nego što se upusti u postupak donošenja nove odluke u odnosu na izricanje kazne u skladu sa članom II/3 e) Ustava BiH i članom 6. stav 1. EKLJP, a kako je to naloženo predmetnom odlukom Ustavnog Suda BiH, ovo vijeće nalazi potrebnim dati kratke razloge u pogledu procesne situacije u kakvoj se našlo, nakon ukidanja drugostepene presude Suda Bosne i Hercegovine broj S 1 1 K 003420 12 Krž 7 od 21. februara 2013. godine, u dijelu kako je to prethodno navedeno.

11. Naime, Ustavni sud BiH se u svojoj odluci izričito odredio u pogledu ostalih prigovora apelanta, osuđenog Dronjak Ratka, te je s tim u vezi odlučeno da su prigovori apelanta, a kojima je presudu Suda Bosne i Hercegovine pobijao između ostalog i zbog povrede člana II/3.e) Ustava BiH i člana 6. stav 1. i stav 2. EKLJP,

neosnovani. U obrazloženju odluke Ustavnog suda BiH izričito je navedeno da :

„Sa druge strane, Ustavni sud zaključuje da nije prekršeno apelantovo pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav. 1. i 2. Evropske konvencije jer u okolnostima konkretnog slučaja nema ničega što bi uputilo na zaključak da je u ostalom dijelu osporenih odluka bilo proizvoljnosti Suda BiH u odnosu na ostale prigovore na koje je apelant neosnovano ukazivao”

12. Obzirom na ovakvo obrazloženje Ustavnog suda BiH, jasno je da u konkretnom predmetu Ustavni sud BiH nije doveo u pitanje pravilnost presude Suda Bosne i Hercegovine u dijelu koji se odnosi na postojanje krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika i krivicu osuđenog Dronjak Ratka, za radnje za koje je od strane vijeća Apelacionog odjeljenja Suda BiH utvrđena njegova krivica, kao ni za krivicu osuđenog lica za krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. KZ BiH².

13. Cijeneći navedeno, vijeće Apelacionog odjeljenja Suda BiH se po primitku odluke Ustavnog suda BiH našlo u jednoj, faktički procesnim zakonom neregulisanoj situaciji, jer ZKP BiH ne sadrži odredbe koje daju mogućnost ukidanja pravosnažne presude i vraćanja na ponovni postupak.³ Pogotovo ZKP BiH ne sadrži odredbe po kojima se ima postupati u slučaju ukidanja drugostepene presude odlukom Ustavnog suda BiH i to u dijelu odluke o „primjeni materijalnog prava“, a kada pitanje krivice uopšte nije sporno, kakvu situaciju imamo u konkretnom slučaju. Stoga je ovo vijeće, a polazeći prvenstveno od činjenice da je Ustavni sud BiH naložio Sudu BiH donošenje nove odluke po hitnom postupku, u odnosu na izricanje kazne, nastojalo iznaći najefikasniji način za postupanje u ovakvoj situaciji.

14. Apelaciono vijeće je našlo da je u konkretnoj situaciji najefikasnije postupiti shodno odredbi člana 314. ZKP BiH, a koja propisuje da će „vijeće apelacionog odjeljenja, uvažavajući žalbu, presudom preinačiti prvostepenu presudu, ako smatra da su odlučne činjenice u prvostepenoj presudi pravilno utvrđene i da se, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, po pravilnoj primjeni zakona, ima donijeti drugačija presuda.“ Naime, ovo vijeće je imalo u vidu da će žalbeno vijeće kada zaključi da je pretresno vijeće pogriješilo u primjeni zakona, ali je uvjeren u tačnost činjeničnog

² To je i razlog da Ustavni sud BiH presudu Suda BiH broj X S 1 1 K 003420 12 Krž 7 od 21. februara 2013. godine ukine samo u dijelu koji se odnosi na primjenu materijalnog prava u odnosu na krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačke a) i b) KZ BiH.

³ Odredba člana 315. ZKP BiH reguliše uslove za ukidanje prvostepene presude, pri čemu samo Apelaciono vijeće vodi pretres.

stanja koje je utvrdilo pretresno vijeće, preinačiti presudu u svjetlu pravilne primjene zakona i po potrebi samo utvrditi odgovarajuću kaznu, kako je to i propisano odredbama člana 314. i člana 308. ZKP BiH.

15. Iako u konkretnom slučaju nema žalbe koja bi bila predmetom odlučivanja, ovo vijeće je cijenilo činjenicu da je Ustavni sud BiH svojom Odlukom utvrdio da je vijeće Apelacionog odjeljenja Suda BiH pogriješilo u primjeni zakona, a kakvu odluku u redovnom postupku, kod postojanja takvog žalbenog prigovora, može donijeti apelaciono vijeće. Pri tome, Ustavni sud BiH, odlučujući i o ostalim prigovorima apelanta, u pobijanoj presudi ne nalazi bilo kakvu *proizvoljnost pri utvrđivanju i ocjeni činjenica, niti bilo kakve druge proceduralne povrede*, dakle iz odluke Ustavnog suda BiH proizlazi da je Ustavni sud BiH uvjeren u tačnost činjeničnog stanja, kakvo je u presudi broj S 1 1 K 003420 12 Krž 7 od 21. februara 2013 .godine utvrdilo Apelaciono vijeće Suda Bosne i Hercegovine. Dakle, faktička situacija, po ocjeni ovog vijeća, slična je procesnoj situaciji kakva je regulisana odredbom člana 314. ZKP BiH, pa je ovo vijeće, u nedostatku striktno zakonske odredbe koja bi regulisala postupanje u situaciji kakva se pojavila u konkretnom predmetu, našlo najcjelishodnijim i najefikasnijim, a u cilju donošenja nove odluke u kojoj će biti otklonjena povreda utvrđena odlukom Ustavnog suda koja je obavezujuća za ovaj sud, i to po hitnom postupku kako je Ustavni sud svojom odlukom i naložio, preinačiti presudu Suda BiH broj S 1 1 K 003420 12 Krž 7 od 21. februara 2013. godine, na način kako je to i utvrđeno u izreci.

III. PRIMJENA ZAKONA

16. Apelaciono vijeće je u postupku donošenja ranije presude, a koja je u dijelu primjene materijalnog zakona ukinuta naprijed pomenutom Odlukom Ustavnog suda BiH, razmotrilo pitanje primjene blažeg zakona za krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika. U poređnom analizom zaprijećenih kazni prema preuzetom KZ SFRJ i KZ BiH u pogledu zakonom propisanog raspona kazne, vijeće je zaključilo da KZ BiH u pogledu zakonskog minimuma zaprijećene kazne, kao zakon vremena suđenja, nije blaži, odnosno povoljniji za optuženog, jer za navedeno djelo KZ SFRJ propisuje kaznu od najmanje pet godina, a KZ BiH najmanje deset godina. Međutim imajući u vidu da je utvrđena kazna za krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika u trajanju od 10 (deset) godina moguća po oba zakona, a kako bi se izbjegla kombinacija zakona na istog optuženog i njegove radnje, to je vijeće i na ovo krivično djelo primjenilo zakon vremena suđenja kao i za krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. KZ BiH, pri tome ne dovodeći optuženog u teži položaj. Za takav zaključak je u ranijoj presudi bila data iscrpna argumentacija, a koja se ovom prilikom neće ponavljati.

17. Međutim, kako takva argumentacija očigledno nije prihvaćena od strane Ustavnog suda BiH, te slijedeći stav iz Odluke tog suda kojom je ranija presuda u tom dijelu ukinuta, a po kojem obrazloženje apelacionog vijeća, vezano za primjenu zakona koji je blaži za učinioca suštinski ne korespondira sa odredbom člana 4. stav 2. KZ BiH, vijeće je pristupilo ocjeni pitanja primjene blažeg zakona za krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika sa aspekta zakonskog minimuma zaprijećene kazne.

18. Prema članu 4. stav 1. KZ BiH pravilo je da se na učinioca krivičnog djela prvenstveno primjenjuje zakon koji je bio na snazi u vrijeme učinjenja djela, dok se u stavu 2. KZ BiH navodi izuzetak: „ *Ako se poslije učinjenja krivičnog djela jednom ili više puta izmijeni zakon, primjenit će se zakon koji je blaži za učinitelja.*“

19. Prema KZ SFRJ⁴, kao zakonu koji je bio na snazi u vrijeme učinjenja djela, za krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika propisuje kaznu zatvora od najmanje pet godina, a KZ BiH⁵ za isto krivično djelo propisuje kaznu zatvora od najmanje deset godina. Usporednom analizom ova dva zakona sa aspekta zakonskog minimuma zaprijećenih kazni, u skladu sa odredbom člana 4. stav 2. ZKP BiH, KZ BiH nije blaži po učinioca,, te je u tom smislu ovo vijeće kvalifikovalo krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika prema članu 144. KZ SFRJ, kao zakonu koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela.

IV. ODLUKA O KAZNI

20. Prilikom odlučivanja o kazni Vijeće se rukovalo opštim pravilima za odmjeravanje kazne sadržanim u odredbi člana 41. KZ SFRJ, kao i svrhom kažnjavanja propisanom članom 33. KZ SFRJ, pri čemu je, u smislu odredbe člana 41. stav 1. KZ SFRJ, osuđenom Ratku Dronjku utvrdilo kaznu zatvora za krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. KZ SFRJ u trajanju od 10 (deset) godina, smatrajući istu adekvatnom obzirom na kriminalnu količinu, brojnost djela i posljedice krivičnog djela u konkretnom predmetu.

21. Dakle, sve okolnosti koje utiču na visinu kazne su pravilno cijenjene u presudi Suda BiH S 1 1 K 003420 12 Krž 7 od 21. februara 2013. godine, koje je ispravno iskoristilo svoje diskreciono pravo kod valoriziranja istih, zaključujući da sve okolnosti koje su uzete u razmatranje u svojoj ukupnosti opravdavaju izrečenu kaznu.

22. Međutim, izvršavajući Odluku Ustavnog suda BiH i primjenjujući KZ SFRJ, koji je važio u inkriminisano vrijeme, vijeće je cijenilo sve navedene okolnosti, te bez obzira što je drugostepenom presudom osuđenom utvrđena kazna zatvora u trajanju od 10

⁴ Član 144. KZ SFRJ: „Ko kršeći pravila međunarodnog prava naredi da se prema ratnim zarobljenicima vrše ubistva, mučenja, nečovječna postupanja, biološki eksperimenti, nanošenje velikih patnji ili povreda, tjelesnog integriteta ili zdravlja, prisiljavanje na vršenje službe u oružanim snagama neprijatelja ili lišavanje prava na pravilno i nepristrasno suđenje ili ko izvrši neko od navedenih djela, kaznit će se kaznom zatvora najmanje pet godina ili smrtnom kaznom.

⁵ Član 175. KZ BiH: „Ko kršeći pravila međunarodnog prava, prema ratnim zarobljenicima naredi ili učini koje od ovih djela : a) lišenje drugih osoba života (ubistvo), namjerna nanošenja osobama snažnog tjelesnog ili duševnog bola ili patnje (mučenje), nečovječno postupanje, biološke, medicinske ili druge znanstvene eksperimente, uzimanje tkiva ili organa radi transplantacije; b) nanošenje velikih patnji ili ozljeda tijela ili povreda zdravlja; c) prisiljavanje na službu u neprijateljskim oružanim snagama ili lišavanje prava na pravično i nepristrasno suđenje, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

godina za krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. KZ BiH, što predstavlja poseban minimum po tom zakonom, ovo Vijeće osuđenom Ratku Dronjku nije utvrdilo kaznu od 5 godina po KZ SFRJ kao poseban minimum za ovo krivično djelo, iz razloga što okolnosti konkretnog slučaja ukazuju da bi kazna zatvora od 5 godina predstavljala neadekvatnu sankciju, kojom se ne bi mogla ostvariti svrha kažnjavanja.

23. Slijedom navedenog, ovo Vijeće smatra da je kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) godina jedina adekvatna kazna, kada se ima u vidu težina učinjenog krivičnog djela, kao i okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, posljedice, način izvršenja i konkretne radnje osuđenog, kao i ličnost osuđenog, te da će se ovako odmjerenom kaznom moći ostvariti svrha kažnjavanja propisana u članu 33. KZ SFRJ.

24. Također, presudom Apelacionog vijeća Suda BiH S 1 1 K 003420 12 Krž 7 od 21. februara 2013. godine Ratko Dronjak je pravosnažno osuđen za krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. KZ BiH, te mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) godina, a u tom dijelu Ustavni sud nije ukinuo predmetnu presudu.

25. Imajući u vidu da je u konkretnom slučaju osuđeni Ratko Dronjak proglašen krivim da je za radnje precizirane u izreci presude počinio dva krivična djela, te mu je za svako od djela utvrđena kazna zatvora, odlukom Ustavnog suda ukazano je da kod primjene materijalnog prava i blažeg zakona potrebno voditi računa i koja odredba o sticaju je blaža za učinitelja.

26. Naime, vijeće je uporednom analizom odredbi o sticaju i to člana 53. stav 2. tačka b) KZ BiH i člana 48. stav 2. tačka 3) KZ SFRJ utvrdilo da je povoljniji KZ SFRJ.

27. U odredbi člana 53. stav 2. tačka b) KZ BiH se navodi:

„Ako je za krivična djela u stjecaju sud utvrdio kazne zatvora, jedinstvena kazna zatvora mora biti veća od svake pojedine utvrđene kazne, ali ne smije dostignuti zbir utvrđenih kazni niti prijeći dvadeset godina;

28. Dok se u članu 48. stav 2. tačka 3) KZ SFRJ navodi:

“Ako je za krivična djela u sticaju utvrdio kazne zatvora, jedinstvena kazna zatvora mora biti veća od svake pojedine utvrđene kazne, ali ne smije dostići zbir utvrđenih kazni, niti preći petnaest godina zatvora”

29. Cijeneći sve navedeno, Apelaciono vijeće je prilikom izricanja jedinstvene kazne zatvora imalo u vidu zakonom propisanu granicu kažnjavanja prema KZ SFRJ, odnosno da jedinstvena kazna zatvora mora biti veća od svake pojedino utvrđene kazne, ali ne smije dostići zbir utvrđenih kazni, niti preći petnaest godina zatvora, te prema osuđenom Dronjak Ratku primjenom odredbe član 48. stav 2.tačka 3) KZ SFRJ izreklo jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina, koju u datim pravnim okolnostima, smatra kao jedino adekvatnu obzirom na težinu učinjenih krivičnih djela i pojedinačno utvrđene kazne zatvora.

30. Vijeće je, na osnovu člana 50. KZ SFRJ, u izrečenu kaznu zatvora optuženom uračunalo vrijeme provedeno u pritvoru, od 21.01.2010. godine do 14.06.2013. godine, te vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora po osnovu presude Suda BiH, broj S1 1 K 003420 12 Krž 7 od 21.02.2013. godine.

31. Imajući u vidu sve navedeno, a na osnovu člana 314. ZKP BiH, valjalo je pobijanu presudu preinačiti u pravnoj ocjeni djela i odluci o krivičnopravnoj sankciji, te odlučiti kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR:
Pravni savjetnik

Elma Karović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Tihomir Lukes

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.